

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 15 listopada 2012 r.

DUS-0700-413-MSz/12

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 16. 11. 12.

nr 5223 podpis. *Borusiewicz*

P. R. Rojcel
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 16. 11. 12.
nr 9549 ... podpis. *R*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na wystąpienie Pana Marszałka z dnia 29 października 2012 r., znak: BPS/043-19-749/12, dotyczące oświadczenia Senatora Jana Marii Jackowskiego w sprawie obciążenia budżetów jednostek samorządów z tytułu urlopów dla poratowania zdrowia nauczycieli, uprzejmie przedstawiam co następuje.

Zgodnie z art. 73 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.) nauczycielowi zatrudnionemu w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony, po przepracowaniu co najmniej 7 lat w szkole, dyrektor szkoły udziela urlopu dla poratowania zdrowia, w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia, w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo roku. Z wyjątkiem sytuacji gdy nauczycielowi do nabycia prawa do emerytury brakuje mniej niż rok, wówczas urlop nie może być udzielony na okres dłuższy niż do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym nauczyciel nabywa uprawnienia emerytalne.

W okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia nauczyciel zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2012 r. sygn. akt. III PZP 1/12 i określony w niej charakter prawny urlopu dla poratowania zdrowia. „Mimo, że nazwa oraz regulacja art. 73 ust. 1 i 10 Karty Nauczyciela jednoznacznie wskazują na cel tej instytucji, jakim jest poprawa stanu zdrowia nauczyciela w następstwie przeprowadzenia leczenia zaleconego przez leczącego wnioskodawcę lekarza ubezpieczenia zdrowotnego, urlop nie jest świadczeniem o charakterze

ubezpieczeniowym, związanym z zaistnieniem prawnie chronionego ryzyka czasowej lub długotrwałej utraty zdolności do pracy wskutek choroby. Nie jest quasi zasiłkiem chorobowym, ani quasi świadczeniem rehabilitacyjnym, ani tym bardziej quasi rentą okresową. Jest świadczeniem pracowniczym, przysługującym w ramach stosunku pracy łączącego pracownika (jakim w myśl art. 2 k.p. jest nauczyciel zatrudniony - stosownie do art. 10 ust. 1 Karty Nauczyciela - na podstawie mianowania lub umowy o pracę) z konkretnym pracodawcą (jakim w świetle art. 3 k.p. jest szkoła jako jednostka organizacyjna zatrudniająca pracowników). Ustawodawca posłużył się przy tym terminem "urlop", który w prawie pracy oznacza usprawiedliwiony okres zwolnienia pracownika z obowiązku świadczenia pracy o określonym przeznaczeniu. Urlop dla poratowania zdrowia jest zatem odmianą urlopu pracowniczego, najbardziej zbliżoną w swej konstrukcji i celu do urlopu wypoczynkowego, stąd nie można z obydwu tych instytucji korzystać w tym samym czasie (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1988 r., III PZP 4/88, LEX nr 55402). Nie jest jednak świadczeniem powszechnym, należnym wszystkim pracownikom, lecz regulowanym przepisami szczególnymi, zawartymi w pragmatyce służbowej, przywilejem przysługującym tej grupie zawodowej i to przy spełnieniu ściśle określonych kryteriów, a owo uprzywilejowanie nauczycieli wyraża się nie tylko w możliwości uzyskania przedmiotowego urlopu, ale także w tym, że w trakcie korzystania z niego nauczyciel zachowuje w myśl art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego wraz z dodatkiem za wysługę lat oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych, w tym dodatków socjalnych z art. 54 Karty Nauczyciela."

W związku z powyższym wprowadzanie zmian, polegających na wypłacaniu urlopów dla poratowania zdrowia z ubezpieczenia społecznego, nie znajduje uzasadnienia.

z up. MINISTER
GOSPODARSTWA
Marek Bucior